

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2019/515 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 2019

σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 764/2008

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει έναν χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, σύμφωνα με τις Συνθήκες. Οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών. Η απαγόρευση αυτή καλύπτει κάθε εθνικό μέτρο που είναι σε θέση να παρακωλύσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοενοσιακό εμπόριο εμπορευμάτων. Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά εξασφαλίζεται είτε με την εναρμόνιση των κανόνων σε επίπεδο Ένωσης, που καθορίζουν κοινές απαιτήσεις για τη διάθεση ορισμένων εμπορευμάτων στην αγορά, είτε με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης όπως ορίζεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για εμπορεύματα ή πτυχές προϊόντων που δεν καλύπτονται αποκλειστικά από ενοσιακούς κανόνες εναρμόνισης.
- (2) Μια ομαλή εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποτελεί βασικό συμπλήρωμα της εναρμόνισης των κανόνων σε ενοσιακό επίπεδο, εάν ληφθεί υπόψη ότι πολλά εμπορεύματα έχουν τόσο εναρμονισμένες όσο και μη εναρμονισμένες πτυχές.
- (3) Όταν δεν υπάρχουν ενοσιακοί κανόνες εναρμόνισης που να καλύπτουν τα εμπορεύματα ή κάποια πτυχή των εμπορευμάτων, ενδέχεται να δημιουργηθούν παρανόμως εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών, αν η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους εφαρμόζει, όσον αφορά τα εμπορεύματα τα οποία κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους, εθνικούς κανόνες που προβλέπουν ότι τα εμπορεύματα πρέπει να πληρούν ορισμένες τεχνικές απαιτήσεις, π.χ. όσον αφορά την ονομασία, τη μορφή, το μέγεθος, το βάρος, τη σύνθεση, την παρουσίαση, την επισήμανση ή τη συσκευασία. Η εφαρμογή τέτοιων κανόνων σε εμπορεύματα που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους ενδέχεται να αντικείται στα άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ακόμη και αν οι εθνικοί κανόνες ισχύουν για όλα τα εμπορεύματα αδιακρίτως.
- (4) Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης απορρέει από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύσουν την πώληση, στην επικράτειά τους, εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους, ακόμη και αν τα εν λόγω εμπορεύματα έχουν παραχθεί με

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 10.8.2018, σ. 19.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 2019 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 2019.

διαφορετικούς τεχνικούς κανόνες, περιλαμβανομένων των εμπορευμάτων τα οποία δεν είναι αποτέλεσμα μιας διαδικασίας παρασκευής. Αλλά η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης δεν είναι απόλυτη. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την κυκλοφορία εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος, όταν αυτό δικαιολογείται από τους λόγους που απαριθμούνται στο άρθρο 36 ΣΛΕΕ ή βάσει άλλου επιτακτικού λόγου δημόσιου συμφέροντος, που αναγνωρίζεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, με την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί είναι ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ο παρών κανονισμός επιβάλλει υποχρέωση σαφούς προσδιορισμού των λόγων βάσει των οποίων περιορίζεται ή απαγορεύεται η πρόσβαση στην αγορά.

- (5) Η έννοια των επιτακτικών λόγων δημόσιου συμφέροντος είναι εξελισσόμενη έννοια την οποία ανέπτυξε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη νομολογία του σχετικά με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ. Όταν υπάρχουν θεμιτές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών, οι εν λόγω επιτακτικοί λόγοι μπορούν να δικαιολογήσουν την εφαρμογή εθνικών τεχνικών κανόνων από τις αρμόδιες αρχές. Ωστόσο, οι διοικητικές αποφάσεις πάντοτε πρέπει να είναι δεόντως δικαιολογημένες, σύννομες, κατάλληλες και να συνάδουν με την αρχή της αναλογικότητας, ενώ οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να λαμβάνουν τη λιγότερο περιοριστική απόφαση. Προκειμένου να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εμπορευμάτων, οι εθνικοί τεχνικοί κανόνες θα πρέπει να είναι κατάλληλοι για τον επιδιωκόμενο σκοπό και να μην δημιουργούν δυσανάλογους μη δασμολογικούς φραγμούς. Επιπλέον, οι διοικητικές αποφάσεις που περιορίζουν ή αρνούνται την πρόσβαση στην αγορά όσον αφορά εμπορεύματα που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους δεν πρέπει να θεμελιώνονται απλώς και μόνο στο γεγονός ότι τα επίδικα εμπορεύματα πληρούν τον νόμιμο δημόσιο στόχο που επιδιώκει το κράτος μέλος με τρόπο διαφορετικό από τον τρόπο με τον οποίο πληρούν τον στόχο αυτόν τα εμπορεύματα στο εν λόγω κράτος μέλος. Προκειμένου να συνδράμει τα κράτη μέλη, η Επιτροπή θα πρέπει να παράσχει μη δεσμευτική καθοδήγηση βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την έννοια των επιτακτικών λόγων δημόσιου συμφέροντος και τον τρόπο εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συνεισφέρουν και να τοποθετηθούν στην καθοδήγηση.
- (6) Στα συμπεράσματά του για την πολιτική για την ενιαία αγορά, τον Δεκέμβριο του 2013, το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας επισήμανε ότι, για να βελτιωθούν οι βασικές συνθήκες για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές στην ενιαία αγορά, πρέπει να χρησιμοποιηθούν δεόντως όλα τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες η λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης εξακολουθεί να είναι ανεπαρκής ή προβληματική. Το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας, στα συμπεράσματα που εξέδωσε τον Φεβρουάριο του 2015 σχετικά με την πολιτική για την ενιαία αγορά, κάλεσε την Επιτροπή να λάβει μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και της ζήτησε να υποβάλει προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή.
- (7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 764/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾ εκδόθηκε για να διευκολύνει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, με τη θέσπιση διαδικασιών που ελαχιστοποιούν τη δυνατότητα δημιουργίας παράνομων εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων τα οποία κυκλοφορούν ήδη νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Παρά την έκδοση του εν λόγω κανονισμού, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλά προβλήματα όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Η αξιολόγηση που πραγματοποιήθηκε μεταξύ του 2014 και του 2016 έδειξε ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε και ότι ο εν λόγω κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 764/2008 είχε περιορισμένα αποτελέσματα όσον αφορά τη διευκόλυνση της εφαρμογής της εν λόγω αρχής. Τα εργαλεία και οι διαδικαστικές εγγυήσεις που θέσπισε ο εν λόγω κανονισμός δεν βελτίωσαν την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Για παράδειγμα, οι οικονομικοί φορείς ελάχιστα γνωρίζουν ή χρησιμοποιούν το δίκτυο σημείων επαφής για τα προϊόντα, το οποίο δημιουργήθηκε για την παροχή πληροφοριών στους οικονομικούς φορείς σχετικά με τους εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες και την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Στο πλαίσιο του δικτύου, οι εθνικές αρχές δεν συνεργάζονται επαρκώς. Η απαίτηση να κοινοποιούν διοικητικές αποφάσεις που περιορίζουν ή αρνούνται την πρόσβαση στην αγορά σπάνια τηρείται. Ως εκ τούτου, τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της εσωτερικής αγοράς παραμένουν.
- (8) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 764/2008 έχει αρκετές ελλείψεις και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να αναθεωρηθεί και να ενισχυθεί. Για λόγους σαφήνειας, ο κανονισμός αυτός θα πρέπει να αντικατασταθεί από τον παρόντα κανονισμό ο οποίος θα πρέπει να καθορίσει σαφείς διαδικασίες που να διασφαλίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους και να εγγυώνται ότι η ελεύθερη κυκλοφορία μπορεί να περιορίζεται μόνο αν τα κράτη μέλη έχουν θεμιτούς λόγους δημόσιου συμφέροντος και ο περιορισμός είναι αιτιολογημένος και αναλογικός. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζει την τήρηση των υφιστάμενων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης τόσο από τους οικονομικούς φορείς όσο και από τις εθνικές αρχές.
- (9) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει την περαιτέρω εναρμόνιση των όρων κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, κατά περίπτωση.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 764/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τη θέσπιση διαδικασιών σχετικά με την εφαρμογή ορισμένων εθνικών τεχνικών κανόνων στα προϊόντα που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 3052/95/ΕΚ (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 21).

- (10) Είναι επίσης δυνατόν τα εμπορικά εμπόδια να προκύψουν από άλλα είδη μέτρων που επιπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 34 και 36 ΣΛΕΕ. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν π.χ. τις τεχνικές προδιαγραφές που καταρτίζονται για τις διαδικασίες δημόσιων συμβάσεων ή τις απαιτήσεις για χρήση επίσημων γλωσσών στα κράτη μέλη. Ωστόσο, τέτοια μέτρα δεν θα πρέπει να συνιστούν τεχνικούς κανόνες κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ούτε να επιπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του.
- (11) Ενίοτε τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ εθνικούς τεχνικούς κανόνες μέσω μιας διαδικασίας προέγκρισης, σύμφωνα με την οποία, για να μπορέσουν τα εμπορεύματα να διατεθούν στην αγορά αυτού του εκάστοτε κράτους, πρέπει να έχει χορηγηθεί προηγουμένως επίσημη έγκριση από αρμόδια αρχή. Η διαδικασία προέγκρισης περιορίζει, αφεαυτής, την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Συνεπώς, μια τέτοια διαδικασία, για να θεωρηθεί δικαιολογημένη από την άποψη της θεμελιώδους αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά, πρέπει να επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος αναγνωρισμένο από το ενωσιακό δίκαιο, να είναι αναλογική και να μην εισάγει διακρίσεις. Η συμμόρφωση της διαδικασίας αυτής με το ενωσιακό δίκαιο αξιολογείται βάσει κριτηρίων που καθορίζονται στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, οι διοικητικές αποφάσεις που περιορίζουν ή αρνούνται την πρόσβαση στην αγορά αποκλειστικά με την αιτιολογία ότι τα εμπορεύματα δεν διαθέτουν έγκυρη προέγκριση πρέπει να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Όταν, όμως, υποβάλλεται αίτηση για υποχρεωτική προέγκριση των εμπορευμάτων, κάθε διοικητική απόφαση απόρριψης της αίτησης βάσει εθνικού τεχνικού κανόνα που ισχύει στο εν λόγω κράτος μέλος θα πρέπει να λαμβάνεται μόνο σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ώστε ο αιτών να μπορεί να τύχει της διαδικαστικής προστασίας την οποία παρέχει. Το αυτό ισχύει και για την προαιρετική προέγκριση των εμπορευμάτων, όταν υφίσταται.
- (12) Είναι σημαντικό να διευκρινιστεί ότι τα είδη εμπορευμάτων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό περιλαμβάνουν τα γεωργικά προϊόντα. Ο όρος «γεωργικά προϊόντα» περιλαμβάνει και τα αλιευτικά προϊόντα, όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ. Για να συμβάλει στον προσδιορισμό των ειδών εμπορευμάτων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα και τα οφέλη της περαιτέρω ανάπτυξης ενός ενδεικτικού καταλόγου προϊόντων για την αμοιβαία αναγνώριση.
- (13) Είναι επίσης σημαντικό να διευκρινιστεί ότι ο όρος «παραγωγός» περιλαμβάνει όχι μόνο τον κατασκευαστή των εμπορευμάτων αλλά και το πρόσωπο που παράγει εμπορεύματα τα οποία δεν ήταν αποτέλεσμα κάποιας μεταποιητικής διεργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των γεωργικών προϊόντων, καθώς και τα πρόσωπα που εμφανίζονται ως παραγωγοί εμπορευμάτων.
- (14) Οι αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων με τις οποίες κρίνεται η νομιμότητα περιπτώσεων στις οποίες, λόγω της εφαρμογής εθνικού τεχνικού κανόνα, εμπορεύματα που κυκλοφορούν νόμιμα σε ένα κράτος μέλος δεν λαμβάνουν άδεια πρόσβασης στην αγορά ενός άλλου κράτους μέλους, καθώς και οι αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων με τις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις θα πρέπει να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (15) Για να ισχύσει η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, τα εμπορεύματα πρέπει να κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Τονίζεται ότι, για να θεωρηθεί ότι τα εμπορεύματα κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους, τα εμπορεύματα πρέπει να συμμορφώνονται με τους σχετικούς κανόνες που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος και πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα σε τελικούς χρήστες εκεί.
- (16) Για την ευαισθητοποίηση των εθνικών αρχών και των οικονομικών φορέων σχετικά με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο πρόβλεψης σαφών και αδιαμφισβήτητων «ρητρών ενιαίας αγοράς» στους εθνικούς τεχνικούς κανόνες τους με σκοπό τη διευκόλυνση της εφαρμογής της εν λόγω αρχής.
- (17) Τα στοιχεία που απαιτούνται για να αποδειχθεί ότι τα εμπορεύματα κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους διαφέρουν σημαντικά από κράτος μέλος σε κράτος μέλος. Η διαφορά αυτή προκαλεί περιττές επιβαρύνσεις, καθυστερήσεις και πρόσθετα κόστη για τους οικονομικούς φορείς, και εμποδίζει τις εθνικές αρχές να λαμβάνουν έγκαιρα τις απαραίτητες πληροφορίες για την αξιολόγηση των εμπορευμάτων. Αυτό μπορεί να εμποδίσει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Επομένως, είναι πολύ σημαντικό να διευκολύνονται οι οικονομικοί φορείς στην προσπάθειά τους να αποδείξουν ότι τα εμπορεύματά τους κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να εωφελοούνται από υπεύθυνη δήλωση («αυτοδήλωση»), η οποία παρέχει στις αρμόδιες αρχές όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τα εμπορεύματα και για τη συμμόρφωσή τους με τους κανόνες που ισχύουν σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος. Η χρήση προαιρετικών δηλώσεων δεν θα πρέπει να εμποδίζει τις εθνικές αρχές να λαμβάνουν διοικητική απόφαση περιορισμού ή άρνησης της πρόσβασης στην αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση αυτή είναι αναλογική, αιτιολογημένη, τηρεί την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και είναι σύμφωνη με τον παρόντα κανονισμό.
- (18) Θα πρέπει να είναι δυνατόν για τον παραγωγό, τον εισαγωγέα ή τον διανομέα να συντάσσει δήλωση νόμιμης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στην αγορά για τους σκοπούς της αμοιβαίας αναγνώρισης («δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης»). Ο παραγωγός είναι ο πλέον κατάλληλος να παρέχει τις πληροφορίες στη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης, δεδομένου ότι γνωρίζει καλύτερα τα εμπορεύματα και διαθέτει τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για την επαλήθευση των πληροφοριών που περιέχονται στη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης. Ο παραγωγός θα πρέπει να μπορεί να αναθέτει σε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό να συντάξει τις δηλώσεις αυτές εξ ονόματός του

παραγωγού και υπό την ευθύνη του. Ωστόσο, όταν ένας οικονομικός φορέας είναι σε θέση να παράσχει στη δήλωση μόνον τις πληροφορίες σχετικά με τη νομιμότητα της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στην αγορά, θα πρέπει να είναι δυνατόν για έναν άλλον οικονομικό φορέα να παράσχει τις πληροφορίες ότι τα εμπορεύματα διατίθενται σε τελικούς χρήστες στο οικείο κράτος μέλος εφόσον αναλαμβάνει την ευθύνη για τις πληροφορίες που έδωσε με τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης και είναι σε θέση να παράσχει τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία για να επαληθεύσει τις εν λόγω πληροφορίες.

- (19) Η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης θα πρέπει πάντοτε να περιέχει ακριβή και πλήρη στοιχεία για τα εμπορεύματα. Συνεπώς, η δήλωση θα πρέπει να επικαιροποιείται ώστε να αντικατοπτρίζει τις τυχόν αλλαγές, όπως για παράδειγμα αλλαγές στους εθνικούς τεχνικούς κανόνες.
- (20) Για να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που παρέχονται στη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης είναι πλήρεις, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα εναρμονισμένο σχετικό έντυπο το οποίο θα χρησιμοποιούν οι οικονομικοί φορείς που επιθυμούν να υποβάλουν τέτοιες δηλώσεις.
- (21) Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης συμπληρώνεται με τρόπο ειλικρινή και ακριβή. Επομένως, είναι απαραίτητο οι οικονομικοί φορείς να είναι υπεύθυνοι για τις πληροφορίες που παρέχουν στη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης.
- (22) Για να ενισχυθεί η αποδοτικότητα και η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που ασχολούνται με εμπορεύματα που δεν καλύπτονται από την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, θα πρέπει να μπορούν οι οικονομικοί φορείς να χρησιμοποιούν τις νέες τεχνολογίες πληροφορικής για να υποβάλλουν ευχερέστερα τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης. Κατά συνέπεια, οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλουν τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης ηλεκτρονικά, εφόσον αυτή είναι εύκολα προσβάσιμη και σε αξιόπιστη μορφή.
- (23) Η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίσει ότι ένα υπόδειγμα για τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης και οι οδηγίες για τη συμπλήρωσή της διατίθενται στην ενιαία ψηφιακή πύλη σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.
- (24) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται στα εμπορεύματα ως προς τα οποία η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης καλύπτει ορισμένες μόνο πτυχές. Όταν, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, ο οικονομικός φορέας υποχρεούται να συντάσσει ενωσιακή δήλωση συμμόρφωσης για να αποδείξει τη συμμόρφωσή του με την εν λόγω νομοθεσία, θα πρέπει να είναι σε θέση να επισυνάπτει τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης βάσει του παρόντος κανονισμού στην ενωσιακή δήλωση συμμόρφωσης.
- (25) Αν οι οικονομικοί φορείς αποφασίσουν να μην κάνουν χρήση της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης, θα πρέπει να επαπόκειται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού να ζητήσουν συγκεκριμένες πληροφορίες που θεωρούν απαραίτητες για να αξιολογήσουν τα εμπορεύματα, όσον αφορά την αρχή της αναλογικότητας.
- (26) Ο οικονομικός φορέας θα πρέπει να έχει επαρκή χρόνο για την υποβολή εγγράφων ή κάθε άλλης πληροφορίας που ζητά η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού, ή για την υποβολή τυχόν επιχειρημάτων ή παρατηρήσεων σε σχέση με την αξιολόγηση των εμπορευμάτων.
- (27) Η οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη όλα τα σχέδια εθνικών τεχνικών κανόνων που αφορούν οποιοδήποτε προϊόν, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε γεωργικών ή αλιευτικών προϊόντων, καθώς και να αναφέρουν τους λόγους που καθιστούν αναγκαία την εφαρμογή του σχετικού κανόνα. Ωστόσο, είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί, μετά τη θέσπιση του σχετικού εθνικού τεχνικού κανόνα, η ορθή εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης για τα συγκεκριμένα εμπορεύματα στις επιμέρους περιπτώσεις. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ορίσει διαδικασίες για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε επιμέρους περιπτώσεις, απαιτώντας, για παράδειγμα, από τα κράτη μέλη να αναφέρουν τους εθνικούς τεχνικούς κανόνες στους οποίους βασίζεται η διοικητική απόφαση και τον θεμιτό λόγο δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί την εφαρμογή του εν λόγω εθνικού τεχνικού κανόνα όσον αφορά ένα εμπόρευμα που κυκλοφορεί νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους. Η αναλογικότητα του εθνικού τεχνικού κανόνα αποτελεί τη βάση της απόδειξης της αναλογικότητας της διοικητικής απόφασης που βασίζεται στον εν λόγω κανόνα. Ωστόσο, τα μέσα με τα οποία αποδεικνύεται η αναλογικότητα της διοικητικής απόφασης θα πρέπει να καθορίζονται κατά περίπτωση.
- (28) Δεδομένου ότι οι διοικητικές αποφάσεις που περιορίζουν ή αρνούνται την πρόσβαση στην αγορά εμπορευμάτων που ήδη κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους θα πρέπει να αποτελούν εξαιρέσεις από τη θεμελιώδη αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις αυτές τηρούν τις

(*) Οδηγία (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 241 της 17.9.2015, σ. 1).

υφιστάμενες υποχρεώσεις που απορρέουν από την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Είναι επομένως σκόπιμο να θεσπιστεί σαφής διαδικασία για να καθοριστεί κατά πόσον τα εμπορεύματα κυκλοφορούν νομίμως στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος και, στην περίπτωση αυτή, κατά πόσον προστατεύονται επαρκώς τα θεμιτά δημόσια συμφέροντα που καλύπτονται από τον ισχύοντα εθνικό τεχνικό κανονισμό του κράτους μέλους προορισμού, σύμφωνα με το άρθρο 36 ΣΛΕΕ και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διαδικασία αυτή θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι λαμβανόμενες διοικητικές αποφάσεις είναι ανάλογες, τηρούν την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και είναι σύμφωνες με τον παρόντα κανονισμό.

- (29) Όπου η αρμόδια αρχή αξιολογεί τα εμπορεύματα πριν αποφασίσει αν θα πρέπει να περιορίσει ή να αρνηθεί την πρόσβαση στην αγορά, η εν λόγω αρχή δεν θα πρέπει να μπορεί να λαμβάνει αποφάσεις για αναστολή της πρόσβασης στην αγορά, εκτός αν απαιτείται ταχεία παρέμβαση για την πρόληψη επιβλαβών συνεπειών για την ασφάλεια ή την υγεία των προσώπων ή την πρόληψη ζημίας του περιβάλλοντος ή για να προληφθεί η διάθεση των εμπορευμάτων στη αγορά όταν αυτό απαγορεύεται κατά κανόνα για λόγους δημόσιας ηθικής ή δημόσιας ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης, για παράδειγμα, της πρόληψης του εγκλήματος.
- (30) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ θεσπίζει σύστημα διαπίστευσης το οποίο εξασφαλίζει την αμοιβαία αναγνώριση της επάρκειας των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δεν θα πρέπει να αρνούνται να αποδεχθούν εκθέσεις δοκιμών και πιστοποιητικά που εκδίδονται από διαπιστευμένο οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, επικαλούμενες λόγους που αφορούν την επάρκεια του οργανισμού αυτού. Επιπλέον, για να αποφευχθεί, στο μέτρο του δυνατού, η επανάληψη δοκιμών και διαδικασιών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί σε άλλο κράτος μέλος, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να αρνούνται να δεχθούν εκθέσεις δοκιμών και πιστοποιητικά που εκδίδονται από άλλους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης σύμφωνα με το δικαίωμα της Ένωσης. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των εκθέσεων δοκιμών ή πιστοποιητικών που υποβάλλονται.
- (31) Η οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾ ορίζει ότι μόνο ασφαλή προϊόντα μπορούν να διατίθενται στην αγορά και ορίζει τις υποχρεώσεις των παραγωγών και των διανομέων όσον αφορά την ασφάλεια των προϊόντων. Επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να απαγορεύουν κάθε επικίνδυνο προϊόν αμέσως ή να απαγορεύουν προσωρινώς εν δυνάμει επικίνδυνα προϊόντα για την περίοδο που απαιτείται για τους διάφορους ελέγχους, εξακριβώσεις ή αξιολογήσεις της ασφάλειας. Η εν λόγω οδηγία περιγράφει επίσης τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθούν οι αρμόδιες αρχές όταν επιθυμούν να εφαρμόσουν κατάλληλα μέτρα εάν τα προϊόντα εγκυμονούν κίνδυνο, όπως τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας και επιβάλλει επίσης την υποχρέωση στα κράτη μέλη να κοινοποιούν τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν την εν λόγω οδηγία, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως στ) και το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας αυτής.
- (32) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁷⁾ θεσπίζει, μεταξύ άλλων, ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για την κοινοποίηση άμεσων ή έμμεσων κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία που προέρχονται από τρόφιμα ή ζωοτροφές. Ζητεί από τα κράτη μέλη να κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή, κάνοντας χρήση του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης, κάθε μέτρο που θεσπίζουν, το οποίο αποσκοπεί στον περιορισμό της διάθεσης στην αγορά τροφίμων ή ζωοτροφών, στην απόσυρση ή στην ανάκληση τροφίμων ή ζωοτροφών, προκειμένου να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία, και το οποίο απαιτεί ταχεία δράση. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τον εν λόγω κανονισμό, και ιδίως το άρθρο 50 παράγραφος 3 και το άρθρο 54 αυτού.
- (33) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁸⁾ θεσπίζει ένα εναρμονισμένο ενωσιακό πλαίσιο για την οργάνωση επίσημων ελέγχων και επίσημων δραστηριοτήτων, πέραν των επίσημων ελέγχων, σε όλη την αγροδιατροφική αλυσίδα, λαμβάνοντας υπόψη τους κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ)

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου (ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 30).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 11 της 15.1.2002, σ. 4).

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, για την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 999/2001, (ΕΚ) αριθ. 396/2005, (ΕΚ) αριθ. 1069/2009, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 652/2014, (ΕΕ) 2016/429 και (ΕΕ) 2016/2031, των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1/2005 και (ΕΚ) αριθ. 1099/2009 και των οδηγιών του Συμβουλίου 98/58/ΕΚ, 1999/74/ΕΚ, 2007/43/ΕΚ, 2008/119/ΕΚ και 2008/120/ΕΚ και για την κατάργηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004, των οδηγιών του Συμβουλίου 89/608/ΕΟΚ, 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 91/496/ΕΟΚ, 96/23/ΕΚ, 96/93/ΕΚ και 97/78/ΕΚ και της απόφασης 92/438/ΕΟΚ του Συμβουλίου (κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους) (ΕΕ L 95 της 7.4.2017, σ. 1).

αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) και στη σχετική τομεακή νομοθεσία της Ένωσης όσον αφορά τους επίσημους ελέγχους. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 καθορίζει ειδική διαδικασία για να εξασφαλίσει ότι οι οικονομικοί φορείς επανορθώνουν κάθε κατάσταση μη συμμόρφωσης με τη νομοθεσία για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές, με τους κανόνες για την υγεία ή την καλή διαβίωση των ζώων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/625, και το άρθρο 138 αυτού.

- (34) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (10) θεσπίζει εναρμονισμένο ενωσιακό πλαίσιο για την εκτέλεση των ελέγχων σε σχέση με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (11) σύμφωνα με τα κριτήρια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 και διευκρινίζει ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κάθε οικονομικός φορέας που πληροί τις υποχρεώσεις αυτές δικαιούται κάλυψη από το σύστημα ελέγχων. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1306/2013, και, ιδίως, το άρθρο 90 αυτού.
- (35) Κάθε διοικητική απόφαση που λαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να προσδιορίζει τα διαθέσιμα στους οικονομικούς φορείς μέσα έννομης προστασίας, ούτως ώστε αυτοί να μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να προσβάλουν την απόφαση ή να προσφύγουν στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο. Η διοικητική απόφαση θα πρέπει επίσης να μνημονεύει τη δυνατότητα των οικονομικών φορέων να χρησιμοποιήσουν το Δίκτυο επίλυσης προβλημάτων στην εσωτερική αγορά (SOLVIT) και τη διαδικασία επίλυσης προβλημάτων που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.
- (36) Για να εξασφαλιστεί η ορθή και συνεπής εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, είναι πολύ σημαντικό να δοθεί στους οικονομικούς φορείς μια εύχρηστη εναλλακτική λύση για να προσβάλλουν διοικητικές αποφάσεις που περιορίζουν ή αρνούνται την πρόσβαση στην αγορά. Για να εξασφαλιστούν τέτοιες λύσεις και να αποφευχθούν τα νομικά έξοδα, ιδίως για τις μικρές και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις (ΜΜΕ), οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους μια διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης προβλημάτων.
- (37) Το SOLVIT είναι μια υπηρεσία που παρέχεται από την εθνική διοίκηση κάθε κράτους μέλους με στόχο την εξεύρεση λύσεων για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις, όταν παραβιάζονται τα δικαιώματά τους από δημόσιες αρχές άλλου κράτους μέλους. Οι αρχές που διέπουν τη λειτουργία του SOLVIT καθορίζονται στη σύσταση 2013/461/ΕΕ της Επιτροπής (12), σύμφωνα με την οποία κάθε κράτος μέλος πρέπει να παρέχει ένα κέντρο SOLVIT με επαρκείς ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους για να εξασφαλιστεί η συμμετοχή του κέντρου SOLVIT στο SOLVIT. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνει πληρέστερα σχετικά με την ύπαρξη και τα οφέλη του SOLVIT, ιδίως για τις επιχειρήσεις.
- (38) Το SOLVIT αποτελεί έναν αποτελεσματικό εξωδικαστικό μηχανισμό επίλυσης προβλημάτων, που παρέχεται δωρεάν. Λειτουργεί γρήγορα και προσφέρει πρακτικές λύσεις για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις, όταν αντιμετωπίζουν δυσκολίες για την αναγνώριση των ενωσιακών δικαιωμάτων τους από τις δημόσιες αρχές. Αν ο οικονομικός φορέας, το οικείο κέντρο SOLVIT και τα οικεία κράτη μέλη καταλήξουν σε κοινή συμφωνία για την κατάλληλη έκβαση, δεν θα πρέπει να απαιτείται περαιτέρω δράση.
- (39) Ωστόσο, αν η ανεπίσημη προσέγγιση του SOLVIT αποτύχει και παραμείνουν αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της διοικητικής απόφασης με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτείται να εξετάσει το ζήτημα κατόπιν αιτήματος από οποιοδήποτε εμπλεκόμενο κέντρο SOLVIT. Ύστερα από αξιολόγησή της, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδώσει γνώμη που πρέπει να κοινοποιείται μέσω του σχετικού κέντρου SOLVIT στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα και στις αρμόδιες αρχές, και να λαμβάνεται υπόψη στη διάρκεια της διαδικασίας SOLVIT. Η παρέμβαση της Επιτροπής θα πρέπει να γίνεται εντός 45 εργάσιμων ημερών, στις οποίες δεν περιλαμβάνεται ο χρόνος που χρειάζεται η Επιτροπή για να παραλάβει πρόσθετες πληροφορίες και έγγραφα που ενδέχεται να κριθούν αναγκαία. Εάν η υπόθεση επιλυθεί κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν θα πρέπει να απαιτείται από την Επιτροπή να εκδώσει γνώμη. Οι εν λόγω υποθέσεις SOLVIT θα πρέπει να υπόκεινται σε ξεχωριστή ροή εργασιών στη βάση δεδομένων SOLVIT και δεν θα πρέπει να περιλαμβάνονται στις κανονικές στατιστικές SOLVIT.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επίσημων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1).

(10) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 549).

(11) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 671).

(12) Σύσταση 2013/461/ΕΕ της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις αρχές που διέπουν το SOLVIT (ΕΕ L 249 της 19.9.2013, σ. 10).

- (40) Η γνώμη της Επιτροπής όσον αφορά διοικητική απόφαση που περιορίζει ή αρνείται την πρόσβαση στην αγορά θα πρέπει να εξετάζει μόνο τα ζητήματα της συμβατότητας της διοικητικής απόφασης με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και της συμμόρφωσης της διοικητικής απόφασης με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Αυτό δεν θίγει τις εξουσίες που έχει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ και την υποχρέωση των κρατών μελών να συμμορφώνονται με το δίκαιο της Ένωσης, όταν αντιμετωπίζουν συστηματικά προβλήματα που διαπιστώνονται όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.
- (41) Είναι σημαντικό για την εσωτερική αγορά εμπορευμάτων να μπορούν οι επιχειρήσεις, ιδίως οι ΜΜΕ, να αποκτούν αξιόπιστες και εξειδικευμένες πληροφορίες σχετικά με το δίκαιο που ισχύει σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα θα πρέπει να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας μεταξύ των εθνικών αρχών και των οικονομικών φορέων, μέσω της διάδοσης πληροφοριών σχετικά με συγκεκριμένους κανόνες που ισχύουν για τα προϊόντα, καθώς και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στο οικείο κράτος μέλος. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητο να ενισχυθεί ο ρόλος των σημείων επαφής για τα προϊόντα ως των βασικών πηγών ενημέρωσης σχετικά με όλους τους κανόνες που αφορούν τα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών τεχνικών κανόνων που καλύπτονται από την αμοιβαία αναγνώριση.
- (42) Για να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, τα σημεία επαφής για τα προϊόντα θα πρέπει να παρέχουν δωρεάν ένα λογικό επίπεδο πληροφοριών για τους εθνικούς τους τεχνικούς κανόνες και την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα θα πρέπει να διαθέτουν τον κατάλληλο εξοπλισμό και προσωπικό. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹³⁾ θα πρέπει να παρέχουν τις εν λόγω πληροφορίες μέσω ιστότοπου και θα πρέπει να πληρούν τα κριτήρια ποιότητας που ορίζει ο εν λόγω κανονισμός. Τα καθήκοντα των σημείων επαφής για τα προϊόντα που σχετίζονται με την παροχή οποιασδήποτε τέτοιας πληροφορίας, συμπεριλαμβανομένου ηλεκτρονικού αντιγράφου του εθνικού τεχνικού κανόνα ή ηλεκτρονικής πρόσβασης προς αυτόν, θα πρέπει να εκτελούνται με την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων που διέπουν τη διανομή των εθνικών τεχνικών κανόνων. Επιπλέον, τα σημεία επαφής για τα προϊόντα δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν αντίγραφα προτύπων ή ηλεκτρονική πρόσβαση προς πρότυπα τα οποία υπόκεινται σε δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας των φορέων ή οργανισμών τυποποίησης.
- (43) Η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών είναι απαραίτητη για την ομαλή λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και για τη δημιουργία μιας νοοτροπίας αμοιβαίας αναγνώρισης. Συνεπώς, τα σημεία επαφής και οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες και εμπειρογνωμοσύνη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορδή και συνεπής εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και του παρόντος κανονισμού.
- (44) Για τους σκοπούς της κοινοποίησης διοικητικών αποφάσεων που περιορίζουν ή αρνούνται την πρόσβαση στην αγορά, της επικοινωνίας μεταξύ των σημείων επαφής για τα προϊόντα και της εξασφάλισης της διοικητικής συνεργασίας, είναι αναγκαίο να δοθεί στα κράτη μέλη πρόσβαση σε ένα σύστημα πληροφόρησης και επικοινωνίας.
- (45) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές εξουσίες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁴⁾.
- (46) Όταν, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, είναι αναγκαία η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η εν λόγω επεξεργασία πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο που διέπει την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού υπόκειται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁵⁾ ή στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁶⁾.
- (47) Πρέπει να δημιουργηθούν αξιόπιστοι και αποτελεσματικοί μηχανισμοί παρακολούθησης για την παροχή πληροφοριών σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τον αντίκτυπό του στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Οι μηχανισμοί αυτοί δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

⁽¹³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1724 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 2ας Οκτωβρίου 2018, για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής θύρας με σκοπό την παροχή πρόσβασης σε πληροφορίες, σε διαδικασίες και σε υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 1).

⁽¹⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

⁽¹⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

⁽¹⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

- (48) Για να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση σχετικά με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και να εξασφαλιστεί η ορθή και συνεπής εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να προβλεφθεί η χρηματοδότηση από την Ένωση εκστρατειών ευαισθητοποίησης, εκπαιδευτικών μαθημάτων, ανταλλαγών υπαλλήλων και άλλων συναφών δραστηριοτήτων που αποσκοπούν στην ενίσχυση και υποστήριξη της εμπιστοσύνης και της συνεργασίας μεταξύ αρμόδιων αρχών, σημείων επαφής για τα προϊόντα και οικονομικών φορέων.
- (49) Για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη επακριβών δεδομένων σχετικά με τη λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και του αντικτύπου της στην ενιαία αγορά εμπορευμάτων, η Ένωση θα πρέπει να χρηματοδοτεί τη συλλογή τέτοιων δεδομένων.
- (50) Τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης θα πρέπει να προστατεύονται μέσω αναλογικών μέτρων καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου των δαπανών, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης, του εντοπισμού και της διερεύνησης των παρατυπιών, της ανάκτησης των απολεσθέντων, αχρεωστήτως καταβληθέντων ή μη ορθώς χρησιμοποιηθέντων κονδυλίων και, όταν χρειάζεται, της επιβολής διοικητικών και οικονομικών κυρώσεων.
- (51) Είναι σκόπιμο να αναβληθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού για να δοθεί στις αρμόδιες αρχές και στους οικονομικούς φορείς επαρκής χρόνος για να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις του.
- (52) Η Επιτροπή πρέπει να προβαίνει σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού υπό το πρίσμα των στόχων που επιδιώκει. Προς τούτο θα πρέπει να χρησιμοποιεί τα δεδομένα που συλλέγονται σχετικά με τη λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και τον αντίκτυπό της στην ενιαία αγορά εμπορευμάτων, και τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο σύστημα πληροφόρησης και επικοινωνίας. Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τα κράτη μέλη να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την αξιολόγησή της. Σύμφωνα με το σημείο 22 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁽¹⁷⁾, η αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού, η οποία θα πρέπει να βασίζεται στην αποδοτικότητα, στην αποτελεσματικότητα, στη συνάφεια, στη συνοχή και στην προστιθέμενη αξία θα πρέπει να παρέχει τη βάση για εκτιμήσεις των επιπτώσεων των επιλογών περαιτέρω δράσης.
- (53) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η διασφάλιση της ομαλής, συνεπούς και ορθής εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά μπορούν, λόγω της κλίμακας και του αποτελέσματός τους, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να ενισχύσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς βελτιώνοντας την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και αίροντας αδικαιολόγητα εμπόδια στις εμπορικές συναλλαγές.
2. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες και διαδικασίες για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης από τα κράτη μέλη, σε επιμέρους περιπτώσεις, για εμπορεύματα, με την επιφύλαξη του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, τα οποία κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους, λαμβανομένων υπόψη του άρθρου 36 ΣΛΕΕ και της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Ο παρών κανονισμός προβλέπει επίσης τη δημιουργία και τη λειτουργία σημείων επαφής για τα προϊόντα στα κράτη μέλη, καθώς επίσης τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε παντοειδή εμπορεύματα, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών προϊόντων κατά την έννοια του δεύτερου εδαφίου, παράγραφος 1 του άρθρου 38 της ΣΛΕΕ, καθώς και στις διοικητικές αποφάσεις που έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους προορισμού σε σχέση με τα εν λόγω εμπορεύματα, τα οποία κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους, όταν η διοικητική απόφαση πληροί και τα δύο ακόλουθα κριτήρια:
 - α) βάση της διοικητικής απόφασης είναι εθνικός τεχνικός κανόνας που έχει εφαρμογή στο κράτος μέλος προορισμού·
 - β) άμεση ή έμμεση συνέπεια της διοικητικής απόφασης είναι ο περιορισμός ή η άρνηση της πρόσβασης στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού.

⁽¹⁷⁾ EEL 123 της 12.5.2016, σ. 1.

Μια διοικητική απόφαση περιλαμβάνει κάθε διοικητικό μέτρο που βασίζεται σε εθνικό τεχνικό κανόνα και έχει την ίδια ή ουσιαδώς την ίδια νομική ισχύ με την αναφερομένη στο στοιχείο β).

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «εθνικός τεχνικός κανόνας» νοείται κάθε νομοθετική, κανονιστική ή άλλη διοικητική διάταξη κράτους μέλους η οποία συγκεντρώνει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

α) καλύπτει εμπορεύματα ή πτυχές εμπορευμάτων που δεν υπόκεινται σε εναρμόνιση σε ενωσιακό επίπεδο·

β) είτε απαγορεύει τη διαθεσιμότητα εμπορευμάτων, ή εμπορευμάτων αυτού του είδους, στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους, είτε καθιστά υποχρεωτική τη συμμόρφωση με τη διάταξη, de facto ή de jure, όταν τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα ενός συγκεκριμένου είδους, καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά αυτή· και

γ) εκπληρώνει τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα:

i) καθορίζει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των εμπορευμάτων ή εμπορευμάτων ενός συγκεκριμένου είδους, όπως τα επίπεδα ποιότητας, επιδόσεων ή ασφάλειας ή τις διαστάσεις τους, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων που ισχύουν για τα εν λόγω εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους όσον αφορά την ονομασία με την οποία πωλούνται, την ορολογία, τα σύμβολα, τις δοκιμές και τις μεθόδους δοκιμών, τη συσκευασία, τη σήμανση ή την επισήμανση, καθώς και τις διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης·

ii) για σκοπούς προστασίας των καταναλωτών ή του περιβάλλοντος, επιβάλλει άλλες απαιτήσεις στα εν λόγω εμπορεύματα ή σε εμπορεύματα αυτού του είδους οι οποίες επηρεάζουν τον κύκλο ζωής του εμπορεύματος μετά τη διαθεσιμότητά του στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους, όπως οι όροι χρήσης, ανακύκλωσης, επαναχρησιμοποίησης ή τελικής διάθεσης, αν οι εν λόγω όροι μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά είτε τη σύνθεση ή τη φύση των ανωτέρω εμπορευμάτων είτε τη διαθεσιμότητά τους στην αγορά αυτού του κράτους μέλους.

3. Η παράγραφος 2 στοιχείο γ) σημείο i) του παρόντος άρθρου καλύπτει επίσης τις μεθόδους και διεργασίες παραγωγής που χρησιμοποιούνται για τα γεωργικά προϊόντα, που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο ΣΛΕΕ, και όσον αφορά προϊόντα που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα, καθώς και τις μεθόδους και διεργασίες παραγωγής που αφορούν άλλα προϊόντα, όταν αυτές επηρεάζουν τα χαρακτηριστικά τους.

4. Η διαδικασία προέγκρισης δεν συνιστά από μόνη της εθνικό τεχνικό κανόνα κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, αλλά η απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση προέγκρισης με βάση εθνικό τεχνικό κανόνα θα θεωρείται διοικητική απόφαση στην οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, αν η εν λόγω απόφαση πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο.

5. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

α) σε αποφάσεις δικαστικού χαρακτήρα που εκδίδονται από εθνικά δικαστήρια·

β) σε αποφάσεις δικαστικού χαρακτήρα που εκδίδονται από αρχές επιβολής του νόμου στο πλαίσιο έρευνας ή δίωξης για ποινικό αδίκημα σχετικά με την ορολογία, τα σύμβολα ή άλλη υλική αναφορά σε αντισυνταγματικές ή εγκληματικές οργανώσεις ή για εγκλήματα ρατσισμού, διακρίσεων ή ξενοφοβίας.

6. Τα άρθρα 5 και 6 δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων:

α) του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως στ) και του άρθρου 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 2001/95/ΕΚ·

β) του άρθρου 50 παράγραφος 3 στοιχείο α) και του άρθρου 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002·

γ) του άρθρου 90 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1306/2013 και

δ) του άρθρου 138 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/625.

7. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την υποχρέωση δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 κοινοποίησης των σχεδίων εθνικών τεχνικών κανονισμών στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη πριν από την έγκρισή τους σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1535.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «εμπορεύματα που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους»: εμπορεύματα ή εμπορεύματα αυτού του είδους που τηρούν τους κανόνες που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος ή δεν υπόκεινται εκεί σε κανένα σχετικό κανόνα και καθίστανται διαθέσιμα σε τελικούς χρήστες στο εν λόγω κράτος μέλος·

2) «διαθεσιμότητα στην αγορά»: κάθε προσφορά εμπορευμάτων για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην αγορά εντός της επικράτειας ενός κράτους μέλους στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, είτε έναντι αντιτίμου είτε δωρεάν·

- 3) «περιορισμός της πρόσβασης στην αγορά»: επιβολή όρων που θα πρέπει να πληρούνται ως προϋπόθεση για τη διαθεσιμότητα των εμπορευμάτων στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού, ή επιβολή όρων για τη διατήρηση των εμπορευμάτων στην εν λόγω αγορά, οι οποίοι και στις δύο περιπτώσεις απαιτούν την τροποποίηση ενός ή περισσότερων χαρακτηριστικών των εν λόγω εμπορευμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο γ) σημείο i), ή απαιτούν την εκτέλεση πρόσθετων δοκιμών·
- 4) «άρνηση πρόσβασης στην αγορά»: οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:
 - α) απαγόρευση της διαθεσιμότητας των εμπορευμάτων στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού ή της διατήρησής τους στην αγορά· ή
 - β) υποχρέωση απόσυρσης ή ανάκλησης των εν λόγω εμπορευμάτων από την αγορά·
- 5) «απόσυρση»: κάθε μέτρο που αποσκοπεί να αποτρέψει τη διαθεσιμότητα στην αγορά ενός εμπορεύματος που βρίσκεται στην αλυσίδα εφοδιασμού·
- 6) «ανάκληση»: κάθε μέτρο που αποσκοπεί στην επιστροφή εμπορεύματος που έχει ήδη καταστεί διαθέσιμο στον τελικό χρήστη·
- 7) «διαδικασία προέγκρισης»: διοικητική διαδικασία προβλεπόμενη από το δίκαιο κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, κατόπιν αιτήσεως που υποβάλλεται από οικονομικό φορέα, καλείται να δώσει την επίσημη έγκριση της προτού μπορέσουν τα προϊόντα να καταστούν διαθέσιμα στην αγορά αυτού του κράτους μέλους·
- 8) «παραγωγός»:
 - α) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατασκευάζει τα εμπορεύματα ή αναθέτει τον σχεδιασμό ή την κατασκευή των εμπορευμάτων ή που παράγει εμπορεύματα τα οποία δεν είναι απόρροια μιας διαδικασίας παρασκευής, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών προϊόντων, και τα διαθέτει στην αγορά υπό την επωνυμία ή το εμπορικό σήμα του,
 - β) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που τροποποιεί τα εμπορεύματα που ήδη κυκλοφορούν νομίμως στην αγορά ενός κράτους μέλους κατά τέτοιο τρόπο που μπορεί να θίγεται η συμμόρφωση προς τους σχετικούς κανόνες που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος ή
 - γ) κάθε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που, τοποθετώντας το όνομά του, εμπορικό σήμα ή άλλο διακριτικό χαρακτηριστικό σε εμπορεύματα ή στα έγγραφα που συνοδεύουν τα εν λόγω εμπορεύματα εμφανίζεται ως παραγωγός των εν λόγω εμπορευμάτων·
- 9) «εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση, το οποίο έχει λάβει γραπτή εντολή από τον παραγωγό να ενεργεί για λογαριασμό του εν λόγω παραγωγού όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των εμπορευμάτων στη σχετική αγορά·
- 10) «εισαγωγέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση, το οποίο καθιστά διαθέσιμα για πρώτη φορά στην αγορά της Ένωσης εμπορεύματα προερχόμενα από τρίτη χώρα·
- 11) «διανομέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην αλυσίδα εφοδιασμού, εκτός από τον παραγωγό ή τον εισαγωγέα, και το οποίο καθιστά διαθέσιμα εμπορεύματα στην αγορά κράτους μέλους·
- 12) «οικονομικός φορέας»: οποιοσδήποτε από τα εξής πρόσωπα σε σχέση με εμπορεύματα: παραγωγός, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, εισαγωγέας ή διανομέας·
- 13) «τελικός χρήστης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαμένει ή είναι εγκατεστημένο στην Ένωση, στο οποίο έχουν καταστεί ή καθίστανται διαθέσιμα τα εμπορεύματα είτε ως καταναλωτή, εκτός οποιωνδήποτε εμπορικών, επιχειρηματικών, βιοτεχνικών ή επαγγελματικών δραστηριοτήτων, είτε ως επαγγελματία τελικό χρήστη στο πλαίσιο της άσκησης των βιομηχανικών ή επαγγελματικών του δραστηριοτήτων·
- 14) «θεμιτός λόγος δημόσιου συμφέροντος»: οποιοσδήποτε από τους λόγους που παρατίθενται στο άρθρο 36 ΣΔΕΕ ή οποιοσδήποτε άλλος επιτακτικός λόγος δημόσιου συμφέροντος.
- 15) «οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης»: ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΣΕ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Άρθρο 4

Δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης

1. Ο παραγωγός των εμπορευμάτων, ή των εμπορευμάτων συγκεκριμένου είδους, - που καθίστανται διαθέσιμα ή πρόκειται να καταστούν διαθέσιμα στην αγορά κράτους μέλους προορισμού μπορεί να συντάσσει προαιρετική δήλωση νόμιμης διάθεσης στην αγορά εμπορευμάτων για τους σκοπούς της αμοιβαίας αναγνώρισης («δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης»), για να αποδείξει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού ότι τα εμπορεύματα, ή τα εν λόγω εμπορεύματα, κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους.

Ο παραγωγός δύναται να εξουσιοδοτήσει τον αντιπρόσωπό του να συντάξει τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης για λογαριασμό του.

Η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης τηρεί τη δομή που ορίζεται στο μέρος I και στο μέρος II του παραρτήματος και περιέχει όλες τις πληροφορίες που καθορίζονται σε αυτό.

Ο παραγωγός ή ο δεόντως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του μπορεί να συμπληρώσει τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης μόνο με τις πληροφορίες που ορίζονται στο μέρος I του παραρτήματος. Στην περίπτωση αυτή, οι πληροφορίες που παρατίθενται στο μέρος II του παραρτήματος συμπληρώνονται από τον εισαγωγέα ή τον διανομέα.

Εναλλακτικά, και τα δύο μέρη της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης μπορούν να συντάσσονται από τον εισαγωγέα ή τον διανομέα, υπό την προϋπόθεση ότι ο υπογράφων μπορεί να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο α).

Η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης συντάσσεται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Αν η γλώσσα αυτή δεν είναι η γλώσσα που απαιτείται από το κράτος μέλος προορισμού, ο οικονομικός φορέας μεταφράζει τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης σε γλώσσα που απαιτεί το κράτος μέλος προορισμού.

2. Οι οικονομικοί φορείς που υπογράφουν τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης ή μέρος αυτής είναι υπεύθυνοι για το περιεχόμενο και την ακρίβεια των πληροφοριών που οι ίδιοι παρέχουν στη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης, συμπεριλαμβανομένης της ορθότητας των πληροφοριών που μεταφράζουν. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, οι οικονομικοί φορείς είναι υπεύθυνοι σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

3. Οι οικονομικοί φορείς μεριμνούν ώστε η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης να επικαιροποιείται συνεχώς, προκειμένου να αντανακλά τυχόν αλλαγές στις πληροφορίες που έχουν υποβάλει με τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης.

4. Η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης μπορεί να παρασχεθεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού για τους σκοπούς αξιολόγησης που πρόκειται να διενεργηθεί σύμφωνα με το άρθρο 5. Μπορεί να παρέχεται είτε σε έντυπη μορφή ή με ηλεκτρονικά μέσα ή να καθίσταται διαθέσιμη επιγραμμικά, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κράτους μέλους προορισμού.

5. Όταν οι οικονομικοί φορείς εμφανίζουν στο διαδίκτυο τη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης, πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το είδος των εμπορευμάτων ή η σειρά εμπορευμάτων στα οποία εφαρμόζεται η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης ταυτοποιούνται ευχερώς και

β) τα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιούνται εξασφαλίζουν εύκολη πλοήγηση και παρακολουθούνται για να εξασφαλιστεί η διαθεσιμότητα και η πρόσβαση στη δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης.

6. Όταν τα εμπορεύματα για τα οποία παρέχεται η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης υπόκεινται επίσης σε πράξη της Ένωσης που απαιτεί ενωσιακή δήλωση συμμόρφωσης, η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης μπορεί να επισυνάπτεται στην ενωσιακή δήλωση συμμόρφωσης.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση εμπορευμάτων

1. Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού προτίθεται να αξιολογήσει εμπορεύματα που αποτελούν αντικείμενο του παρόντος κανονισμού για να διαπιστώσει αν τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους κυκλοφορούν νομίμως στην αγορά άλλου κράτους μέλους και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, αν το νόμιμο δημόσιο συμφέρον που καλύπτεται από τους εφαρμοστέους εθνικούς τεχνικούς κανόνες του κράτους μέλους προορισμού προστατεύεται επαρκώς, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών των εν λόγω εμπορευμάτων, επικοινωνεί με τον σχετικό οικείο οικονομικό φορέα χωρίς καθυστέρηση.

2. Όταν έρχεται σε επαφή με τον οικείο οικονομικό φορέα, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνει τον οικονομικό φορέα σχετικά με την αξιολόγηση, επισημαίνοντας τα εμπορεύματα που υπόκεινται σε αυτή την αξιολόγηση και επισημαίνοντας τον εθνικό τεχνικό κανόνα ή τη διαδικασία προέγκρισης που ισχύει. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνει επίσης τον οικονομικό φορέα για τη δυνατότητα υποβολής δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης βάσει του άρθρου 4 για τους σκοπούς της αξιολόγησης.

3. Επιτρέπεται στον οικονομικό φορέα να διαθέσει τα εμπορεύματα στην αγορά του κράτους μέλους προορισμού, ενώ η αρμόδια αρχή διενεργεί την αξιολόγηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και μπορεί να εξακολουθήσει να το πράττει, εκτός αν ο οικονομικός φορέας λάβει μια διοικητική απόφαση για τον περιορισμό ή την άρνηση πρόσβασης στην αγορά για τα εν λόγω εμπορεύματα. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται όταν η αξιολόγηση διενεργείται στο πλαίσιο διαδικασίας προέγκρισης ή όταν η αρμόδια αρχή αναστέλλει προσωρινά τη διαθεσιμότητα στην αγορά των εμπορευμάτων που υπόκεινται στην εν λόγω αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 6.

4. Αν παρασχεθεί σε αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης βάσει του άρθρου 4, τότε, τους σκοπούς της αξιολόγησης βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου:
- η δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης, συνοδευόμενη από τα τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την επαλήθευση των πληροφοριών που περιέχει, η οποία παρεσχέθη κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής, γίνεται δεκτή από την αρμόδια αρχή ως επαρκής απόδειξη του γεγονότος ότι τα εμπορεύματα κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους· και
 - η αρμόδια αρχή δεν ζητά καμία άλλη πληροφορία ή τεκμηρίωση από οικονομικό φορέα για τους σκοπούς της απόδειξης ότι τα εμπορεύματα κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους.
5. Σε περίπτωση που δεν παρέχεται δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης σε αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού βάσει του άρθρου 4 για τους σκοπούς της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει από τους οικείους οικονομικούς φορείς να παράσχουν τεκμηρίωση και τις πληροφορίες που απαιτούνται για την αξιολόγηση, όσον αφορά τα ακόλουθα:
- τα χαρακτηριστικά των εν λόγω εμπορευμάτων ή ειδους εμπορευμάτων· και
 - τη νόμιμη κυκλοφορία των εμπορευμάτων σε άλλο κράτος μέλος.
6. Ο εν λόγω οικονομικός φορέας θα έχει στη διάθεσή του τουλάχιστον 15 εργάσιμες ημέρες από την αίτηση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους προορισμού για να υποβάλει τα έγγραφα και τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) ή στην παράγραφο 5, ή για να υποβάλει τα επιχειρήματα ή τις παρατηρήσεις, που ενδεχομένως έχει.
7. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3, μπορεί να επικοινωνήσει με τις αρμόδιες αρχές ή τα σημεία επαφής για τα προϊόντα του κράτους μέλους στο οποίο ένας οικονομικός φορέας ισχυρίζεται ότι κυκλοφορούν νόμιμα τα εμπορεύματά του, εάν η αρμόδια αρχή χρειάζεται να επαληθεύσει όλες τις πληροφορίες που παρέχονται από τον οικονομικό φορέα.
8. Κατά τη διεξαγωγή της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών προορισμού λαμβάνουν δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των εκθέσεων δοκιμών ή των πιστοποιητικών που έχουν εκδοθεί από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης και παρέχονται από οποιονδήποτε οικονομικό φορέα στο πλαίσιο της αξιολόγησης. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών προορισμού δεν αρνούνται εκθέσεις δοκιμών ή πιστοποιητικά που εκδίδει οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης διαπιστευμένος για τον σχετικό τομέα της δραστηριότητας αξιολόγησης της συμμόρφωσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008, επικαλούμενες λόγους επαρκείας του οργανισμού αυτού.
9. Όταν με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή κράτους μέλους προορισμού, λάβει διοικητική απόφαση σχετικά με τα προϊόντα τα οποία έχει αξιολογήσει, κοινοποιεί την απόφασή της χωρίς καθυστέρηση στον οικονομικό φορέα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί επίσης τη διοικητική απόφασή της στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη το αργότερο 20 εργάσιμες ημέρες μετά τη λήψη της χρησιμοποιώντας το σύστημα που αναφέρεται στο άρθρο 11.
10. Η διοικητική απόφαση για την οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 9 αναφέρει τους λόγους της απόφασης κατά τρόπο αρκούντως ακριβή και αιτιολογημένο, ώστε να διευκολύνεται η αξιολόγηση της συμβατότητάς της με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.
11. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται οι ακόλουθες πληροφορίες στη διοικητική απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 9:
- ο εθνικός τεχνικός κανόνας επί του οποίου θεμελιώνεται η διοικητική απόφαση·
 - ο θεμιτός λόγος δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί την εφαρμογή του εθνικού τεχνικού κανόνα επί του οποίου εδράζεται η διοικητική απόφαση·
 - τα τεχνικά ή επιστημονικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, τυχόν σχετικών αλλαγών στην τεχνολογία που προέκυψαν μετά τη θέση σε εφαρμογή του εθνικού τεχνικού κανόνα·
 - περίληψη των σχετικών με την αξιολόγηση επιχειρημάτων που προβάλλονται από τον οικείο οικονομικό φορέα βάσει της παραγράφου 1, εάν υπάρχουν·
 - τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η διοικητική απόφαση είναι πρόσφορη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου και ότι η διοικητική απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
12. Η διοικητική απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου προσδιορίζει τα μέσα έννομης προστασίας που είναι διαθέσιμα βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους προορισμού και ορίζει τις προθεσμίες άσκησης των μέσων αυτών, ενώ περιλαμβάνει και αναφορά στη δυνατότητα των οικονομικών φορέων να χρησιμοποιήσουν το SOLVIT και τη διαδικασία του άρθρου 8.
13. Η διοικητική απόφαση της παραγράφου 9 δεν παράγει αποτελέσματα πριν από την κοινοποίησή της στον σχετικό οικονομικό φορέα σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο.

Άρθρο 6

Προσωρινή αναστολή της πρόσβασης στην αγορά

1. Όταν η αρμόδια αρχή κράτους μέλους διενεργεί αξιολόγηση των προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 5, μπορεί να αναστείλει προσωρινά τη διαθεσιμότητα των εν λόγω προϊόντων στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους, μόνον αν:
 - α) υπό κανονικές ή ευλόγως προβλέψιμες συνθήκες χρήσης, τα εμπορεύματα εγκυμονούν σοβαρό κίνδυνο για την ασφάλεια ή την υγεία των ατόμων ή για το περιβάλλον, περιλαμβανομένου και κινδύνου που δεν έχει άμεσες επιπτώσεις πράγμα που απαιτεί ταχεία παρέμβαση της αρμόδιας αρχής· ή
 - β) η διαθεσιμότητα των εμπορευμάτων ή αυτού του είδους εμπορευμάτων στην αγορά του εν λόγω κράτους μέλους απαγορεύεται κατά κανόνα σ' αυτό το κράτος μέλος για λόγους δημόσιας ηθικής ή δημόσιας ασφάλειας.
2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους ειδοποιεί αμέσως τον οικείο οικονομικό φορέα, την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για κάθε προσωρινή αναστολή που αποφασίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Η κοινοποίηση στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη πραγματοποιείται μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 11. Στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στις διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, η κοινοποίηση συνοδεύεται από λεπτομερή τεχνική ή επιστημονική τεκμηρίωση των λόγων για τους οποίους η υπόθεση εμπίπτει στο εν λόγω στοιχείο.

Άρθρο 7

Κοινοποίηση βάσει RAPEX ή RASFF

Αν η διοικητική απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 5 ή η προσωρινή αναστολή για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 6 είναι επίσης μέτρο που πρέπει να κοινοποιηθεί και μέσω του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης (RAPEX), σύμφωνα με την οδηγία 2001/95/EK ή μέσω του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές (RASFF) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002, δεν απαιτείται χωριστή κοινοποίηση στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη βάσει του παρόντος κανονισμού, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η κοινοποίηση RAPEX ή RASFF αναφέρει ότι η κοινοποίηση του μέτρου λογίζεται και ως κοινοποίηση βάσει του παρόντος κανονισμού· και
- β) επισυνάπτονται στην κοινοποίηση RAPEX ή RASFF τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για τη διοικητική απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 5 ή για την προσωρινή αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 6.

Άρθρο 8

Διαδικασία επίλυσης προβλημάτων

1. Όταν ένας οικονομικός φορέας που θίγεται από διοικητική απόφαση την έχει υποβάλει στο SOLVIT και εφόσον, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας SOLVIT, το κέντρο της χώρας καταγωγής ή το επικεφαλής κέντρο ζητά από την Επιτροπή να διατυπώσει γνώμη για να συμβάλει στην επίλυση της διαφοράς, τα κέντρα της χώρας καταγωγής και τα επικεφαλής κέντρα του SOLVIT παρέχουν στην Επιτροπή όλα τα έγγραφα που αφορούν την οικεία διοικητική απόφαση.
2. Μετά την παραλαβή του αιτήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, αξιολογεί εάν η διοικητική απόφαση είναι συμβατή με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.
3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη διοικητική απόφαση που κοινοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 9 καθώς και τα έγγραφα και τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με τη διαδικασία SOLVIT. Εφόσον απαιτούνται συμπληρωματικές πληροφορίες ή έγγραφα για τους σκοπούς της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, ζητεί από το οικείο κέντρο SOLVIT να επικοινωνήσει με τον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα ή με τις αρμόδιες αρχές που έλαβαν τη διοικητική απόφαση με σκοπό να αποκτήσουν τις εν λόγω πρόσθετες πληροφορίες ή έγγραφα.
4. Εντός 45 εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του αιτήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή ολοκληρώνει την αξιολόγησή της και εκδίδει γνώμη. Κατά περίπτωση, η γνώμη της Επιτροπής επισημαίνει τυχόν ζητήματα τα οποία θα πρέπει να διευθετηθούν στην υπόθεση SOLVIT ή διατυπώνει συστάσεις για να συμβάλει στην επίλυση της διαφοράς. Η προθεσμία των 45 εργάσιμων ημερών δεν περιλαμβάνει το χρόνο που απαιτείται για την παραλαβή από την Επιτροπή των πρόσθετων πληροφοριών και εγγράφων που προβλέπονται στην παράγραφο 3.
5. Εάν, κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή πληροφορηθεί ότι η υπόθεση έχει επιλυθεί, δεν απαιτείται να εκδώσει γνώμη.
6. Η γνώμη της Επιτροπής γνωστοποιείται μέσω του οικείου κέντρου SOLVIT στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα και στις σχετικές αρμόδιες αρχές. Η εν λόγω γνώμη κοινοποιείται από την Επιτροπή προς όλα τα κράτη μέλη, μέσω του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 11. Η γνώμη της Επιτροπής λαμβάνεται υπόψη κατά τη διαδικασία SOLVIT που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Άρθρο 9

Καθήκοντα των σημείων επαφής για τα προϊόντα

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν και διατηρούν σημεία επαφής για τα προϊόντα στην επικράτειά τους και εξασφαλίζουν ότι τα σημεία επαφής για τα προϊόντα διαθέτουν επαρκείς εξουσίες και επαρκείς πόρους για την ορθή εκτέλεση των καθηκόντων τους. Εξασφαλίζουν ότι τα σημεία επαφής για τα προϊόντα παρέχουν τις υπηρεσίες τους σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1724.
2. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα παρέχουν ηλεκτρονικά τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) πληροφορίες σχετικά με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στην επικράτεια του κράτους μέλους τους, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 5·
 - β) τα στοιχεία επικοινωνίας, τα οποία καθιστούν δυνατή την απευθείας επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους, αυτές, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων των αρχών που είναι αρμόδιες για την εποπτεία της εφαρμογής των εθνικών τεχνικών κανόνων που ισχύουν στην επικράτεια του κράτους μέλους τους·
 - γ) τα διαθέσιμα μέσα έννομης προστασίας και τις σχετικές διαδικασίες στην επικράτεια του κράτους μέλους τους, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των αρμόδιων αρχών και οικονομικού φορέα, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας που περιγράφεται στο άρθρο 8.
3. Αν είναι απαραίτητο να συμπληρωθούν οι πληροφορίες που παρέχονται ηλεκτρονικά σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα σημεία επαφής για τα προϊόντα παρέχουν, κατόπιν αιτήματος οικονομικού φορέα ή αρμόδιας αρχής άλλου κράτους μέλους, κάθε χρήσιμη πληροφορία, όπως ηλεκτρονικά αντίγραφα των εθνικών τεχνικών κανόνων και των εθνικών διοικητικών διαδικασιών που ισχύουν για συγκεκριμένα εμπορεύματα ή για εμπορεύματα αυτού του είδους στην επικράτεια στην οποία είναι εγκατεστημένο το σημείο επαφής για τα προϊόντα ή ηλεκτρονική πρόσβαση στους εν λόγω κανόνες και διαδικασίες, ή πληροφορίες σχετικά με το κατά πόσον τα εν λόγω εμπορεύματα ή εμπορεύματα αυτού του είδους υπόκεινται σε προέγκριση βάσει της εθνικής νομοθεσίας.
4. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα απαντούν εντός 15 εργάσιμων ημερών από τη λήψη αιτήματος σύμφωνα με την παράγραφο 3.
5. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα δεν χρεώνουν τέλος για τις πληροφορίες που παρέχουν σύμφωνα με την παράγραφο 3.

Άρθρο 10

Διοικητική συνεργασία

1. Η Επιτροπή μεριμνά για την εξασφάλιση αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των σημείων επαφής για τα προϊόντα των διαφόρων κρατών μελών, μέσω των εξής δράσεων:
 - α) διευκόλυνση και συντονισμός της συλλογής και ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης·
 - β) υποστήριξη της λειτουργίας των σημείων επαφής για τα προϊόντα και ενίσχυση της διασυνοριακής συνεργασίας τους·
 - γ) διευκόλυνση και συντονισμός της ανταλλαγής υπαλλήλων μεταξύ των κρατών μελών και διοργάνωση κοινών προγραμμάτων κατάρτισης και ευαισθητοποίησης για τις αρχές και τις επιχειρήσεις.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους και τα σημεία επαφής για τα προϊόντα συμμετέχουν στις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
3. Κατόπιν αιτήματος των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 7, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ένας οικονομικός φορέας ισχυρίζεται ότι κυκλοφορούν νόμιμα τα εμπορεύματά του παρέχουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, εντός 15 εργάσιμων ημερών, όλες τις σχετικές πληροφορίες για την επαλήθευση των στοιχείων και των εγγράφων που παρέσχε οικονομικός φορέας κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 5 και αφορούν τα εν λόγω εμπορεύματα. Τα σημεία επαφής για τα προϊόντα μπορούν χρησιμοποιούνται για να διευκολύνουν τις επαφές μεταξύ των σχετικών αρμόδιων αρχών σύμφωνα με την προθεσμία παροχής των ζητούμενων πληροφοριών κατά το άρθρο 9 παράγραφος 4.

Άρθρο 11

Σύστημα πληροφόρησης και επικοινωνίας

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 5, 6 και 10 του παρόντος κανονισμού, χρησιμοποιείται το σύστημα πληροφόρησης και επικοινωνίας που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, πλην των περιπτώσεων του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού.
2. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που διευκρινίζουν τις λεπτομέρειες και τις λειτουργίες του συστήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 15 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Άρθρο 12

Χρηματοδότηση δραστηριοτήτων για την υποστήριξη του παρόντος κανονισμού

1. Η Ένωση μπορεί να χρηματοδοτεί τις ακόλουθες δραστηριότητες για την υποστήριξη του παρόντος κανονισμού:
 - α) εκστρατείες ευαισθητοποίησης·
 - β) εκπαίδευση και κατάρτιση·
 - γ) ανταλλαγή υπαλλήλων και βέλτιστων πρακτικών·
 - δ) τη συνεργασία μεταξύ των σημείων επαφής για τα προϊόντα και των αρμόδιων αρχών και τεχνική και επιμελητειακή υποστήριξη για τη συνεργασία αυτή·
 - ε) τη συλλογή στοιχείων σχετικά με τη λειτουργία της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και της συνέπειάς της για την ενιαία αγορά αγαθών.
2. Η χρηματοδοτική βοήθεια της Ένωσης σε σχέση με τις δραστηριότητες προς υποστήριξη του παρόντος κανονισμού υλοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁸⁾, είτε απευθείας είτε μέσω της ανάθεσης καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού στους φορείς που απαριθμούνται στο άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του εν λόγω κανονισμού.
3. Οι πιστώσεις που διατίθενται για τις δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό καθορίζονται ετησίως από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων του ισχύοντος δημοσιονομικού πλαισίου.

Άρθρο 13

Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης

1. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει ότι, κατά την υλοποίηση δράσεων χρηματοδοτούμενων δυνάμει του παρόντος κανονισμού, τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης προστατεύονται με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και οποιωνδήποτε άλλων παράνομων δραστηριοτήτων, με τη διενέργεια αποτελεσματικών ελέγχων και, αν εντοπιστούν παρατυπίες, με την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών και, όπου ενδείκνυται, με την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών διοικητικών και οικονομικών κυρώσεων.
2. Η Επιτροπή ή οι εκπρόσωποί της και το Ελεγκτικό Συνέδριο έχουν την εξουσία να ελέγχουν, βάσει εγγράφων καθώς και μέσω επιτόπιων επιθεωρήσεων, όλους τους δικαιούχους επιχορηγήσεων, τους εργολάβους και τους υπεργολάβους που έχουν λάβει ενωσιακά κονδύλια δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
3. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) μπορεί να διενεργεί έρευνες, συμπεριλαμβανομένης της διενέργειας επιτόπιων ελέγχων και επιθεωρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁹⁾ και στον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 ⁽²⁰⁾, με σκοπό να διαπιστώσει κατά πόσον υπήρξε απάτη, διαφθορά ή άλλη παράνομη δραστηριότητα που θίγει τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης σε σχέση με συμφωνία επιχορήγησης ή απόφαση επιχορήγησης ή σύμβαση που χρηματοδοτείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.
4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, οι συμφωνίες συνεργασίας με τρίτες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς, οι συμβάσεις, οι συμφωνίες επιχορήγησης και οι αποφάσεις επιχορήγησης που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού περιέχουν διατάξεις οι οποίες εξουσιοδοτούν ρητά την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και την OLAF να διενεργούν τους εν λόγω ελέγχους και έρευνες, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

⁽¹⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1).

⁽¹⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

⁽²⁰⁾ Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτόπιως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Άρθρο 14

Αξιολόγηση

1. Έως τις 20 Απριλίου 2025, και στη συνέχεια κάθε τέσσερα έτη, η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού υπό το πρίσμα των στόχων που επιδιώκει και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο σύστημα που αναφέρεται στο άρθρο 11 και τα συλλεγόμενα κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο ε). Η Επιτροπή μπορεί επίσης να ζητήσει από τα κράτη μέλη να υποβάλουν κάθε πληροφορία χρήσιμη για την αξιολόγηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους και για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας του παρόντος κανονισμού, καθώς και αξιολόγηση της λειτουργίας των σημείων επαφής για τα προϊόντα.

Άρθρο 15

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 764/2008 καταργείται με ισχύ από τις 19 Απριλίου 2020.

Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις 19 Απριλίου 2020.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Μαρτίου 2019.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. CIAMBA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δήλωση αμοιβαίας αναγνώρισης για τους σκοπούς του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/515 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾

Μέρος I

1. Μοναδικός αναγνωριστικός κωδικός των εμπορευμάτων ή του είδους εμπορευμάτων: [Σημείωση: Να εισαχθεί ο αναγνωριστικός αριθμός εμπορευμάτων ή άλλος δείκτης αναφοράς για τη μονοσήμαντη ταυτοποίηση των εμπορευμάτων ή του είδους εμπορευμάτων.]
2. Όνομα και διεύθυνση του οικονομικού φορέα: ... [Σημείωση: να αναγραφεί το όνομα και η διεύθυνση του υπογράφοντος του μέρους I της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης: του παραγωγού [...] και, κατά περίπτωση, του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του ή του εισαγωγέα ή του διανομέα]
3. Περιγραφή των εμπορευμάτων ή του είδους εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης: ... [Σημείωση: Η περιγραφή πρέπει να επαρκεί ώστε να καθιστά εφικτή την ταυτοποίηση των εμπορευμάτων για λόγους ιχνηλασιμότητας. Μπορεί να συνοδεύεται από φωτογραφία, κατά περίπτωση]
4. Δήλωση και πληροφορίες σχετικά με τη νομιμότητα της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων ή των εμπορευμάτων αυτού του είδους:
 - 4.1. Τα εμπορεύματα ή το είδος εμπορευμάτων που περιγράφονται ανωτέρω, συμπεριλαμβανομένων των χαρακτηριστικών τους, συμμορφώνονται με τους ακόλουθους κανόνες που εφαρμόζονται στ... [Σημείωση: προσδιορισμός του κράτους μέλους στο οποίο τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους θεωρούνται ότι κυκλοφορούν νόμιμα]: ... [Σημείωση: να προστεθούν ο τίτλος και η αναφορά δημοσίευσης, σε κάθε περίπτωση, των σχετικών κανόνων που ισχύουν στο εν λόγω κράτος μέλος και η αναφορά της διοικητικής απόφασης, εάν τα εμπορεύματα υπέκειντο σε διαδικασία προέγκρισης]
 - ή
τα εμπορεύματα ή το είδος εμπορευμάτων που περιγράφονται ανωτέρω δεν υπόκεινται σε κανόνες στ ... [Σημείωση: προσδιορισμός του κράτους μέλους στο οποίο τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους θεωρούνται ότι κυκλοφορούν νόμιμα].
 - 4.2. Αναφορά της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης που εφαρμόζεται στα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους ή αναφορά των εκθέσεων δοκιμών, αν έχουν γίνει δοκιμές από οργανισμό αξιολόγησης της συμμόρφωσης, περιλαμβανομένου του ονόματος και της διεύθυνσης του οργανισμού αυτού (αν η εν λόγω διαδικασία πραγματοποιήθηκε ή αν αυτές οι δοκιμές έγιναν): ...
5. Τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που κρίνονται σκόπιμες για την αξιολόγηση του κατά πόσον τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους κυκλοφορούν νόμιμα στο κράτος μέλος που αναφέρεται στο σημείο 4.1: ...
6. Το μέρος αυτό της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης εξεδόθη με αποκλειστική ευθύνη του οικονομικού φορέα που προσδιορίζεται στο σημείο 2.

Υπογράφεται από και για λογαριασμό:

(τόπος και ημερομηνία):

(όνομα, θέση) (υπογραφή):

Μέρος II

7. Δήλωση και πληροφορίες σχετικά με την κυκλοφορία των εμπορευμάτων ή των εμπορευμάτων αυτού του είδους:
 - 7.1. Τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους που αναφέρονται στο Μέρος I καθίστανται διαθέσιμα σε τελικούς χρήστες στην αγορά του κράτους μέλους που αναφέρεται στο σημείο 4.1.
 - 7.2. Πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα των εμπορευμάτων ή των εμπορευμάτων αυτού του είδους στους τελικούς χρήστες στο κράτος μέλος που αναφέρεται στο σημείο 4.1, όπως στοιχεία για την ημερομηνία κατά την οποία τα εμπορεύματα κατέστησαν για πρώτη φορά διαθέσιμα σε τελικούς χρήστες στην αγορά αυτού του κράτους μέλους:
8. Τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που κρίνονται σκόπιμες για την αξιολόγηση του κατά πόσον τα εμπορεύματα ή τα εμπορεύματα αυτού του είδους κυκλοφορούν νόμιμα στο κράτος μέλος που αναφέρεται στο σημείο 4.1: ...

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/515 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των εμπορευμάτων που κυκλοφορούν νόμιμα στην αγορά άλλου κράτους μέλους και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 764/2008 (ΕΕ L 91 της 29.3.2019, σ. 1).

9. Το μέρος αυτό της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης εξέδότη με αποκλειστική ευθύνη του [Σημείωση: να αναγραφεί το όνομα και η διεύθυνση του υπογράφοντος το μέρος II της δήλωσης αμοιβαίας αναγνώρισης: του παραγωγού και, κατά περίπτωση, του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του, ή του εισαγωγέα, ή του διανομέα].

Υπογράφεται από και για λογαριασμό:

(τόπος και ημερομηνία):

(όνομα, θέση) (υπογραφή):
